

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 27

● ÚVODNÍK

Z jeslí na kříž

Máme vůbec slavit svátky? Vyznavači Staré smlouvy mají slavení předepsáno, ale Nový zákon to nekomentuje, maximálně snad, že někdo slaví, někdo ne, a slavíme-li či neslavíme, děláme to Pánu (parafráze Ř 14,5). V některých sborech se na vánoční téma káže během adventu jenom jednou.

Před 31 lety jsem byl někdy v únoru nebo v březnu na výletě ve Smolnici u Loun a zpíval jsem na několikakilometrové cestě pořad dokola množství slok koledy „Narodil se Kristus Pán“. Ta píseň úžasně vystihuje evangelium. V tom zpěvu jsem se radoval z Kristova příchodu i z jeho vítězství. Vánoce o Vánocích slavit nepotřebujeme, protože to, co se o Vánocích slaví, je nadčasové.

Proč vlastně mají Velikonocce u mnoha křesťanů přednost? Je to, že byl Ježíš ukřižován za naše hříchy a vstal z mrtvých, důležitější, než že se narodil v lidském těle? Jedno přece podmiňuje druhé. Na Golgotu bylo zaděláno v Betlémě. Bez jeslí by nebylo kříže.

Co nám křesťanům na Vánocích může vadit? Navěšený nebiblický balast, a tím nemyslím vánoční ozdoby. Ořechy na stromčeku mají svůj původ v antických saturnáliích, také spousta jiných vánočních zvyků má modlářský či okultní původ. To pochopitelně platí v plné míře i o Velikonocích. Vánoce jsou navíc i svátkem materialismu, zvláště v tom je ve srovnání s Velikonocemi jejich slabina.

Jde o vážné výzvy. Nepochybně je zakrýváno důležité „vánoční evangelium“, poselství je přebíjeno.

Jaké řešení se nabízí? Vánoce neslavit. To ale znamená vyklidit pole. Svatý ostatek se se svou pravdou uzavírá, vzniká solné jezírko, potápěči sestupují pod hladinu, kam nedolehne ani šum ani puch zkaženého světa. Tak to dělají sekty: Svět je špatný, vyjděte z Babylonu.

Pokud vím, je tu ještě druhá možnost, jak na Babylon reagovat: Stavte domy a bydlte v nich. Vysazujte zahrady a jezte jejich plody. Hleďte pokoj města (Babylonu), do kte-

rého jsem vás odvedl... V jeho pokoji budete mít pokoj. (Jr 29,5+7). Věřím, že toto je slovo pro nás dnes.

Jsem si jistý, že jsme povoláni, abychom využili babylonskou kulturu všude, kde je neutrální. Ořechy – saturnálie, to je jedna věc, ale já je tak přece brát nemusím, a ani nevěřící je tak neberou. Ořechy ostatně byly Božím stvořením už před antikou. Mám rád ryby i cukroví, i když na tom nejsem závislý. Také se každým rokem těším na vánoční rodinné volno. To přece neznamená, že se mi líbí materialismus.

Kulturu si můžeme užít, ale můžeme ji také využít. Nádherné poselství Vánoc o Spasiteli, který přišel až k nám, totiž můžeme dávat dál.

Jsou k šíření zprávy o Kristu vhodnější Vánoce, nebo Velikonocce?

Oba svátky se k tomu skvěle hodí, ale jsem přesvědčen, že Vánoce jsou u nás k šíření evangelia o hodně vhodnější. Naši krajané mají totiž Vánoce radši. Nejde o biblický obsah, tomu nerozumějí tak jako tak. Jde o to, že Velikonocce neberou za vlastní. Vánoce, to je čas, kdy česká duše okřeje a kdy se otevírá druhým. Na rozdíl od Velikonoc je zavlažená a připravená. Je tu často až očekávání – touha, aby to všechno hezké mělo duchovní základ, nejen pohádku o jesličkách a vánočce.

O Vánocích jsou Češi připraveni slyšet zprávu o Spasiteli vůbec nejvíc za celý rok. Někteří dokonce zajdou na půlnoční. Někdo zajde do kostela poprvé v životě. Sedne si tam a vyslechně obecné řeči o lásce a světle, může si zapálit svíčku, a to plamenem, který byl skauty dovezen z Betléma, může si nechat vysvětit kočky. Jaké nenaplnění...

A druhá špatná možnost: Přijde do sboru, kde se kážou biblické pravdy, ale bez návaznosti na Vánoce, bez vztahu k tomu, čím právě žije on. Jaké zklamání...

Vánoce jsou jedinečnou příležitostí setkat se s lidmi tam, kde jsou a kde nás potřebují. Myslím, že se tu pro dnešního křesťana otevírají dvě cesty. Nebojme se té vánoční.

Tomáš Dittrich

● SLOUPEK

„Jaký si přeješ k Vánocům dárek?“ Ta otázka mě zastihla nepřipravenou. Dnes se snad ani nehodí přát si něco menšího, než aby nebyla válka – násilí, utrpení, utečenecké i koncentrační tábory.... „Světový mír“, jak si ho naivně a populisticky přeji různé miss, je nereálný. Zlo, zdá se, má navrch, i když už bylo poraženo! Zmizí zcela teprve tehdy, až znovu přijde Ježíš. Tak tedy: „Přijď, Pane Ježíši!“ To si přeji! A také to, aby se co nejvíc lidí dozvědělo, že už tady jednou byl a zachránil nás. A o tom jsou Vánoce.

Nanda

www.kspraha.cz
www.facebook.com/kspraha

Co koupit chlapíkovi, který všechno má, všechno vytvořil a všechno nám daroval?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Plán sborových akcí	2
Vyjádření staršovstva k uprchlické vlně	3
Kde a jak pracujeme	4
Víra ve všech generacích	6
Ochutnávka MLASKu	7

Plán sborových akcí

Od sametové revoluce přibývá v naší zemi křesťanských akcí, a tak každý musí volit, které se má zúčastnit. Správné řešení asi není být na každé a ani se celý rok nevypravit nikam kromě pravidelných bohoslužeb.

Ve sboru jsme vždy zastávali a dále chceme zastávat postoj, že volbu by měl udělat každý za sebe, a tak ve sboru až na výjimky oznamujeme různé akce a jen výjimečně nějaké speciálně doporučujeme, nebo v extrémním případě před nimi varujeme.

Protože jsme velký sbor, máme sami bohatý provoz a není realistické, aby se všech sborových akcí zúčastnili všichni členové sboru, a mnohé tak nejsou ani myšleny. Udělali jsme proto na staršovstvu seznam akcí, které považujeme za důležité, přizpůsobujeme jim sborový život a doporučujeme široké zapojení. Pokud můžete, osobně se prosím zapojte a věnujte jim pozornost na svých modlitbách.

Kalendářní rok začneme společným sborovým půstem 4. až 24. 1. 2016

Ihned na začátku roku začnou Zákady, a to od 7. ledna. Můžete se zapojit jako účastníci, pokud jste je ještě neabsolvovali. Také je možné pozvat nově uvěřivší křesťany, a dokonce i hledající. Pokud byste se chtěli zapojit více, je možné upéct nějakou buchtu, přihlásit se do technického týmu (třeba jen na některý termín) a nebo do služebního týmu. Směle se obraťte na vedoucího této služby, Tomáše Dittricha dittrich@kmspraha.cz

Týden před Velikonocemi budeme mít ve sborových prostorách Modlitební stráž 24/7, která vyjde na 18. – 25. 3. Informace budou v předstihu na sborovém webu www.kmspraha.cz

Nedlouho po Velikonocích budeme opět pořádat preevangelizační akci Dny dobrých zpráv, a to 11. – 16. 4. Podrobnější informace se budou průběžně objevovat na webu www.dnydobrychzprav.cz a také na facebooku. Tam můžete dát svůj „like“.

NOVINKA!

V květnu nebude ani pravidelné setkání služebníků ani sborové shromáždění, uspořádáme Sborový víkend v termínu 29. 4. – 1. 5. 2016

Letos budeme mít jednu novinku. V květnu, kdy nebude ani pravidelné setkání služebníků ani sborové shromáždění, uspořádáme Sborový víkend v termínu 29. 4. – 1. 5. Podrobnější informace o místě a programu budou včas zveřejněny. Ale již nyní mohu prozradit, že program začne v pátek večer a bude končit v neděli v poledne. Na programu budou chvály, vyučování, modlitební stráž, nějaký zájmový seminář, čas na společenství i s těmi, s kterými se běžně tolik nesetkáváme a podle počasí sporty a výlety. Já se už těším, začnete se těšit také ☺

Lubomír Ondráček

Modlitební témata ✨

- **Uprchlíci a související témata** – prohlášení staršovstva sboru, naše reakce Božím způsobem na vznikající situaci, kéž víme, jak jednat jako lidé naděje
- **Lednový půst** – naplnění Boží vůle pro jednotlivce i celý sbor
- **Kurz biblické školy pro vedoucí**, který byl zahájen v listopadu – užitek pro studenty a jejich službu pro Boží království

Vyhodnocení minulých modlitebních témat Tentokrát v době dokončování SD ještě nelze vyhodnotit výsledky minulých modlitebních témat.

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecnství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecnství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediny správný sbor“ v Praze a že přes snahu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážet, zda se chcete případně stát členy právě našeho sboru, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční vždy v úterý 26. 1., 2. 2. a 9. 2. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání budou končit okolo 20,00 hod.** Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724435300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.
Lubomír Ondráček

SBOROVÝ PŮST 4. – 21. 1.

Už se pozvolna stává sborovou tradicí, že jednou ročně vyhlášíme společný delší půst. Když je něco poprvé, tak to často vyvolá silnou reakci, ale při opakování už nadšení a zapojení není tak vysoké.

Na první sborový dvacetijednadenní půst byla silná odezva. I když budeme mít tento půst již po čtvrté (letos byl ale „jen“ týdně), není důvod, abychom se do něj nasadili s menším nadšením.

Půst bude první celé tři týdny v lednu, tedy 4. – 21. 1. Zapojit je možné se půstem po celou dobu, nebo jen na nějaký kratší úsek. Je také možné se zapojit částečným, tzv. Danielovským, půstem. Postit se je možné se nejenom od jídla, ale také třeba od filmů, televize, facebooku apod. Jsem přesvědčen, že zapojit se do nějaké formy půstu může s výjimkou nejmenších dětí každý. Třeba pro pětileté dítě může

být půst od čokolády stejnou „obětí“, jako pro dospělého úplný půst.

Jako každý rok i letos doporučuji – zkus více než loni. Postil jsi se jeden den, zkus dva a nebo se posti jeden den každý ze tří týdnů. Postil jsi se od facebooku týden, zkus dva týdny.

Každý se může postit za něco osobního a určitě se můžeme postit za probuzení ve sboru i v celé zemi. Konkrétní témata na půst budou zveřejněna až v lednovém Sborovém dopise. Pokud máte návrh na nějaké téma, které se týká celého sboru, neváhejte a napište mně na adresu lubomir.ondracek@kaes.cz

Prosím, věnujte už nyní v prosinci čas, zamyslete se a rozhodněte, jakým způsobem se do půstu zapojíte.

Ze staršovstva KSP
Lubomír Ondráček

Vyjádření staršovstva sboru k uprchlické vlně

Milí sourozenci, protože se někteří z vás na nás obrazejí ohledně současné vlny uprchlíků, která přichází do Evropy a ohledně dalších otázek s tím spojených, rozhodli jsme, jako starší KS Praha, vydat toto společné prohlášení. Je v něm jedno varování a jedna výzva.

Naše varování:

Dejme si všichni pozor na to, abychom neupadli do jednoho ze dvou současných extrémů, které můžeme vidět kolem sebe v hojné míře.

První z extrémů je strach a hysterie a případně jejich šíření prostřednictvím sociálních sítí (e-mail, Facebook atd.). Takové zprávy šíří strach a paniku. Problém je i v tom, že některé z nich jsou polopravdy, vytržené z kontextu a nebo jsou zcela vymyšlené. I někteří křesťané se zapojují do šíření takových zpráv, aniž by si ověřili, zda je to pravda nebo ne. A posílají je na stovky adres.

Připomínáme si místo v Lk 21:25-28: *Budou znamenati na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podíti před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.*

Jsmo přesvědčeni, že by křesťan neměl rozesílat neověřené zprávy. U zpráv je třeba dohledat původní zdroj. Kdo tomu věnuje půl hodinu hledání na internetu často zjistí, že seriózní zdroj neexistuje a že zpráva je podvržená.

Druhý extrém je to, co by se dalo nazvat bezbřehým humanismem. Nadšení z toho, že jsme svědky „nového stěhování národů“. Jistota, že nás statistika a možná v budoucnu i miliony uprchlíků obohatí a že je naši morální povinností se o všechny postarat. Je potřeba všem pomoci a všichni, kdo se uprchlické vlny bojí, jsou xenofobové anebo i něco horšího. Uprchlická vlna je často přirovnávána k emigraci z východní Evropy v minulosti a její možné dopady i nebezpečí jsou zlehčovány. Lidský humanismus nepočítá s Bohem a nechápe duchovní stránku této věci.

Naše výzva:

Nebudme ani na jedné straně z výše popsaných. Budme na straně Pána Ježíše Krista. Boží slovo říká, že „poznají po lásce, že jsme Kristovi učedníci“. Jsme povoláni k tomu, abychom milovali, a to dokonce i své nepřátele. K tomu, abychom konali skutky milosrdenství. Nejsme povoláni ke strachu, ale také

nejsme povoláni k naivitě. Zbraně našeho boje nejsou světské... Modleme se za ochranu naší země před duchem islámu. Modleme se za moudrost pro naše vládní představitele. Za to, aby se nebáli nazývat věci pravým jménem a nejednali pod tlakem tzv. politické korektnosti. A také aby dokázali stát za tím, co je správné pro naši zemi a neměnili názory a rozhodnutí na základě tlaku od představitelů jiných států a nebo EU.

Využijme příchodu imigrantů ke zvěstování evangelia. Pomáhejme uprchlíkům, ale zároveň jim řekněme o Kristu. (Nové Zákony a Janovo evangelium v arabštině jsou běžně v prodeji v České biblické společnosti). K čemu je materiální pomoc bez slova o zachráně v Ježíši Kristu? Co lidem pomůže, když budou hmotně zabezpečeni a přitom půjdou do věčného zahynutí?

Objevují se i hlasy, že Bůh dopouští uprchlickou vlnu proto, aby probudil dřímající církve v Evropě. Nevíme, jestli to tak je. Ale třeba je současná nejistota a strach kolem nás opravdu příležitostí k tomu, abychom jako Boží lid povstali a abychom přinesli naději tam, kde ji lidé tohoto světa ztrácejí.

Starší KS Praha

Uvažujeme o zorganizování diskusního setkání k tématu uprchlíků. Pokud byste měli zájem o takové setkání na úrovni celého sboru a zúčastnili byste se ho, projevte prosím zájem na email: paha@kaes.cz. Díky za zpětnou reakci.
Staršovstvo sboru

Přebývají tu kompletní rodiny, částečné rodiny, které přišly o své nejbližší, i sirotci. Miminko na fotografii přežilo jediné ze své rodiny. Křesťané prchající z Mosulu ho našli cestou mezi mrtvými těly. © z www.gen21.cz

Nadační fond Generace 21

Aktuální informace

Koncem listopadu došlo k další schůzce s představiteli Ministerstva vnitra. Za NF G21 se ho společně s Janem Talafantem zúčastnily i odbornice na integraci cizinců Dana Fiedlerová a Jana Horská. Dojednávaly se podrobnosti, které by měly být součástí usnesení vlády ČR o přijetí 153 křesťanských uprchlíků z Iráku. Podle předběžných informací by vláda měla toto životně důležité rozhodnutí schvalovat dne 2. prosince 2015.

Plán předpokládá, že NF G21 zajistí a zaplatí dopravu těchto lidí z Iráku do ČR a bude platit nebo zajišťovat jejich ubytování, každodenní životní náklady a integrační činnosti jako výuku českého jazyka a sociální a další služby po dobu nejméně jednoho roku.

Předpokládá se, že po příjezdu budou společně 1–3 měsíce na jednom místě, kde bude probíhat základní intenzivní kurs češtiny, lékařské prohlídky a další povinné integrační procedury. Až potom budou rozmístěni na jednotlivá místa, kde dobrovolníci nabízejí ubytování.

Podle současné verze návrhu by uprchlíci mohli přicestovat do ČR ve třech skupinách krátce po sobě. Pokud vláda usnesení schválí a vše půjde podle plánu, mohla by první skupina vstoupit na naše území v lednu příštího roku.

www.gen21.cz

Pečovatel přímé péče v domově pro seniory

„Nanda“ – přítelkyně a má sestřička, kterou jsem poznala až v KSku, se mě zeptala, zda mám chuť čtenářům napsat, co obnáší povolání pečovatele. S nadšením! Povolání s podobným charakterem jsem chtěla dělat mnohem dříve, ale výhradně jsem se soustředila na uživení rodiny, a tak mě moje předchozí zaměstnání, kde jsem trávila většinu dne, příliš nenaplnňovalo. Nyní pracuji v domově pro seniory, který je rozšířen o speciální péči o klienty s různými poruchami, jako jsou psychiatrické poruchy, degenerativní poruchy nervové soustavy a funkční poruchy mozku. (Např. nejčastějšími těmito nemocemi je u nás schizofrenie, Alzheimer, epilepsie.)

Naši klienti jsou z drtivé části připoutáni na lůžko, v lepším případě mohou být vysazováni na vozík a trávit čas v kolektivu v jídelně či při různých aktivitách podporujících paměť, motoriku, logické myšlení, i sociální a emocionální citění. O tyto činnosti se starají aktivizační sestry (i bratři☺). Nejčipernější klienti chodí s chodítkem či hůlkou, je jich však méně. Snažíme se, aby naši drazí svěřenci si udržovali co největší samostatnost, pokud to má pro ně smysl (jako např. jíst pevnou stravu, pít z hrníčku, setkávat se s v kolektivu s ostatními obyvateli domova...).

Náplň pečovatele je oficiálně omezena na poskytování služeb zabezpečující fyzické potřeby, ale realita je taková, že pečovatel udržuje právě skrze fyzickou péči a komunikaci face to face úzký sociální kontakt s klientem, obzvlášť pokud si na něj klient již zvykne a pečovatele si pamatuje (což je k naší radosti časté). Pečovatelé, kteří se starají o svěřeného člověka několik dní v týdnu, většinou vědí o jeho reakcích, potřebách, psychologickému rozpoložení a zdravotnímu stavu více, než lékař a kdokoli jiný v domově.

Náplň pečovatele u nás spočívá v každodenní ranní hygieně (omytí celého těla žínkou, vodou i mýdlem), pravidelná výměna inkontinenčních pomůcek a mytí, celkové koupele a vše, co s tím souvisí, udržování pořádku v okolí klienta i v jeho skříni, polohování, vysazování mimo lůžko, pomoc při jídle a pití, lehká ošetření. Zkrátka, představíte-li si miminka či úplně malé děti, co vše po fyzické stránce potřebují zajistit – nemohou si totiž vždy sami říct či ukázat. Jenomže senioři jsou mnohem těžší.

Teoreticky toto povolání může dělat každý, jelikož oficiálně nevyžaduje hlubší vzdělání, cizí jazyky... nemusíte rozumět teorii relativity a dokonce ani politicko-ekonomické situaci. Stačí vám pečovatelský kurz. Můj osobní názor je ale ten, že by pečovatel měl mít především vysoce vyvinutou empatii a ještě k tomu si co nejčastěji klást otázku:

„Kdybych byl v této situaci právě teď a navíc ještě při smyslech, bylo by mi příjemné či užitečné od sebe toto ošetření nebo toto chování? Přál bych si sám na sobě to přesně takto?“

Tento postoj při přijímání nového pečovatele či sestry se však nedá nijak předem ověřit. To ukáže až čas, přestože je to na lidech.

Ovšem s citlivostí je tady potřeba umět zacházet. Holt sem nepřichází lidi rodit, ale umírat. Když někdo, o koho se staráte, umře (což tu je naprosto normální), je třeba přepnout knoflík a necítit, nelitovat. Stejně tak, když někdo trpí bolestí. Jinak by pečovatel, zdravotní sestra či doktor nemohl tuto práci dlouho vykonávat. Kdyby si k sobě pustili

bolest a ztrátu ze smrti, ničili by se. Je naprosto potřebné, oddělit tyto emoce. I když si nejste jisti, zda tento člověk nešel do věčného ztracení. Máme tady část věřících křesťanů, navštěvujících (i na vozíku) bohoslužby v klubovně i dvakrát týdně (katolická nebo českobratrská). Někteří stále čtou Bibli a nemohou-li se hýbat, alespoň mají křížek pro sebe na viditelném místě. Tito i jiní třeba mají Ježíše i v srdci. Ale věřím, že před svým odchodem mají všichni ještě šanci.

Další věc je, že hodně lidí už v dnešní době nemá tzv. silný žaludek. No co si budeme říkat, nikdo nevoní po fialkách.☺ A se sešlostí věkem si připočítejte také dekubity, sem tam trochu krve, výtoky, otoky a fialovění končetin, záněty žil, kožní choroby. Vzhledem k věku se vše také pomaleji hojí. Pro pečovatele, zdravotní sestry a lékaře je to normální, jsou vůči tomu odolní, protože mít či nemít silný žaludek je jen psychická záležitost – alespoň si to myslím.

Na našem oddělení je 42 seniorů, o které se starají čtyři pečovatelé a při noční službě jen jeden. Myslím si, že je to velmi málo. Já sama bych chtěla mít více času na každého z nich. Mít více času na povídání a naslouchání a zpomalit. A moji kolegové to cítí také tak. Jsou však ale i zařízení, kde je více pečovatelů na méně klientů – takže nyní přijímáme další pečovatele i zdravotní sestry. Ačkoli tato práce se zdá zvenčí smutná nebo náročná, pečovatelé, jak jsem je poznala, jsou vesměs veselí a vtipní lidé.

To je snad v kostce všechno, co mě právě napadá o charakteru tohoto povolání. Zdar a sílu – s požeňáním! Kor

Korina Podehradská,
region Palmovka

Dočkala jsem se

Moje původní povolání je všeobecná zdravotní sestra. Pracovala jsem v nemocnici na pooperačním oddělení jako sestra u lůžka. Byla to pro mě krásná práce.

Často jsem se smála a říkala, že moje práce je zároveň také můj koníček. Na oddělení jsme měli muže, ženy i děti, ale staří lidé převažovali.

Už od dětství jsem měla zvláštní vztah ke starým lidem a také vždy nějaká krásná a dlouholetá přátelství s nimi.

Mám čtyři děti a tak jsem s nimi strávila spoustu let doma. Často se mi stýskalo po práci v nemocnici, ale věděla jsem, že návrat do nemocnice a služby v třisměnném provozu by pro moji rodinu a domácnost nebylo to nejlepší. Zatoužila jsem tedy po práci v „domácí péči“.

Vzhledem k mému zdravotnímu stavu po opakovaných operacích nebyl reálný pra-

covní návrat do nemocnice. Ani to nevypadalo na službu v „domácí péči“.

Přesto jsem se dočkala. Můj zdravotní stav se stabilizoval, i když různá omezení zatím zůstala, dostala jsem nabídky pracovat se starými lidmi. Pečuji o ně u nich doma. Jsou to starouškové, kteří nemohou už zůstat sami doma, ale jejich rodina o ně láskyplně pečuje. V době, kdy rodinní příslušníci s nimi být nemohou, zaskakují za ně já. Opatřuji staroušky, jak je třeba a jak jsou zvyklí. Jako zdravotní sestře mi to nedělá potíže. Jsou to zvláštní chvíle. Čas jakoby se zpomalil, někdy i zastavil... Nic už není překotné. Vše jde pomalu. Jsem tu jenom pro ně. Mohu jim projevit úctu, zájem i lásku. Ano, to se mi líbí! Jsem Bohu vděčná, že si mě teď používá právě tímto způsobem.

Helena Zárubová,
region Východ

Lítost přinášející naději

Vždycky mně bylo líto starých lidí, že jsou smutní a bezmocní.

Jako ateistka jsem občas někomu pomohla, ale viděla jsem, že to nestačí.

Po mém obrácení k Bohu /v r.1990/ jsem začala pracovat v nemocnici s touhou pomáhat starým nebo nemocným lidem. Chtěla jsem sloužit umírajícím, svědčit jim o Bohu a modlit se za ně. To mě naplňovalo a dávalo smysl. Trvalo to asi 3 roky.

Pak jsem skoro 15 let pracovala s dětmi. Jen občas jsem navštěvovala a sloužila starým lidem u nich doma nebo v domově důchodců.

Až zase nyní od srpna 2015 pracuji v křesťanském domově důchodců.

Pomáhám jim při jejich každodenních činnostech, například při oblékání, mytí, pomoci s jídlem, odvoz na bohoslužby, cvičení, na zahradu apod.

Mám možnost si s nimi povídat i modlit se.

Práce je to náročná, ale přináší užitek a potěšení. Pán Ježíš mi dává sílu, požehnání a radost. Vidím v tom nyní Boží vůli pro mě a to, že to má smysl. Amen.

Alena Svárovská,
region Palmovka

● ZE ŽIVOTA SBORU: Kroužky na Palmovce

Projekt v církvi – výzva nebo bič?

Jakmile začne něco nového, tvořivého, vždy mne to nadchne a už to vidím v jasných barvách. K této povaze je dobré najít si někoho, kdo je váš opak, protože nadšení je dobrá věc, ale když přijdou úskalí (a ta přijdou vždycky), pomůžou právě „držáci“ – spolupracovníci, kteří vám plní milosti pomohou nést realitu. Když máte vizi, která je potvrzená slovem od Boha, vstupuje se do věci s větší jistotou. Na začátek musíte sladit tým, zvyknout si na sebe, najít společnou řeč, ujasnit si cíl a zjistit, jaká má kdo obdarování. Je samozřejmě ideální, když každý vstoupí jen do věcí, do kterých ho povolal Bůh, na druhou stranu jsou lidé, kteří svá obdarování hledají, a v rámci nového projektu nebo aktivity se to dá vyzkoušet metodou pokus – omyl. Současně s laděním lidských povah je potřeba připravit spoustu věcí, jako v našem případě zjistit nabídku a poptávku na trhu, připravit právní stránku, zajistit technické prvky (web, elektronické přihlášky...), grafiku, propagaci, administrativu a školení, a teprve pak můžete ven s produktem, v tomto případě Kroužky pro děti a mládež.

S ohledem na výše uvedenou práci nám bylo jasné, že začínáme pozdě (srpen 2014), ale i tak se Bůh k jednomu kroužku přiznal (díky Bohu za Tajemství paláců a kostelů, Tomáše i děti). I přesto, že se ostatní kroužky v prvním roce neotevřely, to dle mého nebyl ztracený čas, protože jsme mohli dolažit určité nedostatky. Zároveň jsme neleníce připravili několik tvořivých dílen a ohlasy od rodičů i dětí byly kladné. Jednorázové akce jsou vhodné i pro kamarády nebo známé z větší dálky.

Blížil se školní rok 2015 a nic jsme neponechali náhodě, počínaje elektronickou propagací, až po osobní prezentaci kroužků v Libni. Pořádně jsme si to tam s Kristýnou Leitemanovou užily jak s dětmi,

tak povídáním s nadšenými rodiči. Jedna maminka nám dokonce radila, ať kroužky zdrazíme, když nabízíme tak kvalitní program. Dětem Kristýna připravila rámečky k ozdobení a k vybarvování kočička a prasátka. Prasátka měla největší úspěch, takže se dostala i do rukou zřejmě muslimského chlapce, který si prasátko s velkou láskou vybarvil a nedbal maminčina naléhání, že kočička by byla mnohem lepší. Jeho radost neznala mezí, když jsem mu prasátko něžně zarámovala. Z podnětu rodičů tu vzešel i nápad založit kroužek anglické konverzace pro mladší děti, který se skutečně podařilo otevřít (viz samostatný článek).

V tomto školním roce se otevřely čtyři celoroční kroužky (Tajemství paláců a kostelů, Just start to speak, Víc, než mačkat spoušť, Výtvarné techniky, a Just start to speak pro menší děti). Připravujeme také jednorázové aktivity, o kterých se dozvíte z našich stránek www.krouzkynapalmovce.cz.

Ráda bych touto cestou poděkovala Otci za jeho milost (některých drobných nedostatků jsme si vědomi), za sladění týmu, za všechny děti, mládež, jejich rodiče a ty co nám někoho doporučili. Jsme si vědomi modlitební podpory sboru. Kroužky na Palmovce byly několikrát tématem modliteb ve Sborovém dopisu, na regionech a proběhla i speciální modlitební, kde se toto téma také objevilo.

Věřím, že bez modliteb bychom se nepohnuli dál! Díky všem, co nás drželi, drží na modlitbách. Díky všem!

Petra Macáková,
koordinátorka
Kroužků
na Palmovce

Kroužky na Palmovce z pohledu několika účastníků kroužku

Start to speak English, který vede Irena Martínková:

Vidíš nějaký pokrok v angličtině?

Ano. (Noemi)

Nevím, to posoudí lektorka. (Debora)

Mám lepší známky ve škole. (Aleš)

Určitě. (Klára)

Ano. (Pepa)

Jo. (Miša)

Co tě tu nejvíce baví nebo zaujalo?

Baví mě to, že je to angličtina zábavnou formou, ne jako ve škole a přitom se tam hodně naučíme. (Noemi)

Že se nám lektorka věnuje jinak než učitelé. (Debora)

Je tu sranda. (Aleš)

Že se učíme komunikovat. (Klára)

Že si vážně povídáme a nic nepíšeme. (Pepa)

Rozebírání filmů v angličtině ☺. (Miša)

Kroužky na Palmovce očima lektora Jakuba Říhý

V projektu Kroužky na Palmovce jsem zapojen jako lektor angličtiny pro děti ve věku okolo deseti let. Nápad mě zaujal ze dvou důvodů. Baví mě to a z osobního přesvědčení chci, aby se jazyková vybavenost všude celkově zlepšovala. Když se tedy naskytla příležitost, abych si tím i něco přivydělal, nemusel jsem se rozmyšlet příliš dlouho. **Kroužky mají ale větší smysl než jen nějakým způsobem rozvíjet děti. Tím smyslem je otevřít církev lidem zvenku, bourat možné předsudky, dát o sobě vědět a stát se víc součástí komunity.**

Můj kroužek angličtiny navštěvují tři děti a velmi rychle mě opustila představa, že to je málo. Cílem je, aby se studenti rozmluvili, nebáli se mluvit a k angličtině získali pozitivní vztah. Aby ji nevnímali jako předmět, který musí umět, ale jako něco, co se chtějí naučit. To, jak jsem v tom úspěšný, se zatím neodvážím hodnotit, ale potěšilo mě, když se zastavila maminka jedné z holčiček na hodině a s upřímnou radostí mi poděkovala s tím, že se na angličtinu její dcera prý těší.

● VYUČOVÁNÍ

Víra ve všech generacích

Téma víry, naší důvěry v Boha a jeho jednání, je jedním z hlavních témat Bible. Někdy máme dojem, že naše víra je malá a pro Boží plány skoro nepoužitelná. Nebo se cítíme moc mladí, resp. moc zaměstnaní jako střední generace, rest. moc staří na to, abychom byli pro Boha nějak použitelní. Ještě tak slyšíme výzvy pro jozuovskou generaci, čímž je myšlena většinou nastupující mladá generace, přestože podle Bible byla jozuovská generace ve věkovém rozpětí dvacet až šedesát let a v čele měla dva cca osmdesátileté muže (pokud se ti to nezdá, zkus si přečíst biblické příběhy bez zaujatého pohledu).

Pán Ježíš u nás nehledá nějakou velkou víru. Podle jeho slov u Matouše 13,31 – 32, stačí dost malá víra, která ale roste. Zrna hořčice je velmi malé, v době Pána Ježíše nejmenší semeno používané v zemědělství, ale když vyroste, tak je to pořádný keř. Takto mluví Pán Ježíš o Božím království a troufnu si vyslovit domněnku, že stejně je to s naší vírou.

Bůh si chce použít všechny generace. Domnívám se, že ke každé ale říká něco jiného.

Mladou generaci vyzývá, aby se nebála zodpovědnosti. Konec prokrastinace. Konec odkládání vstupu do samostatného života víry. Dnes se děle studuje, později nastupuje do práce a vstupuje do manželství, mnoho mladých lidí má nerealistická očekávání – budu muset pracovat méně než moji rodiče a budu mít vyšší plat. To vše není jen ve světě, ale i v církvi. Už není čas si jen hrát na život víry, ale závazně do něj vstoupit. Nikam se necpí, ale buď připraven, nebo připravena. Mne Bůh povolal jako staršího ve dvaceti čtyřech letech a ve dvaceti devíti pro práci na plný úvazek. Tvé povolání může být na-

prosto rozdílné, ale nečekej, že Bůh si tě začne závazně používat až v šedinách.

Střední generaci vyzývá, aby vytrhala plevel ze svých životů. Podle Matouše 13, 22 se v podobenství o rozsévání mluví o trní (někde plevelu), které zadusí zaseté Slovo. Domnívám se, že se tu nemluví předně o hříchu. Starosti tohoto věku a svod bohatství. Starosti o ještě nedospělé děti a již stárnoucí rodiče. Možnost mít životní úroveň, o které se rodičům ani nesnilo. Za svých více než třicet pět let víry jsem viděl hodně lidí odpadnout, ale asi ještě více těch, kteří přestali mít Boží království na prvním místě a pohltily je starosti tohoto světa. Přitom střední generace je rozhodující. Má ještě dost sil a už dost zkušeností. Ta často rozhoduje, jaká bude církev. Pokud přijde probuzení a nepotáhne ho střední generace, myslím, že nebude mít dlouhé trvání. Zkusme se podívat do historie. Pokud vyrostlo trní, tak ho s Boží pomocí vytrhej. Je čas obnovit povolání, pokud se v mém životě ztratilo nebo sis ho nechal, resp. nechala ukrást.

Seniorské generaci říká: Nejsi na konci. Bůh nečeká, že zbytek života naplníš péčí o zahrádku a vnoučata. Není špatné vypěstovat hezskou mrkev a určitě se máme věnovat i vnoučatům, pokud nás jimi Bůh obdaří, ale jako hlavní úkol máme být příkladem víry. Bůh hledá Káleby. Káleb čtyřicet let chodil po poušti a potom pět let bojoval v Zaslíbené zemi, než mohl obsadit tu část země, kterou mu Bůh zaslíbil. Je v tvém životě nějaké zaslíbení, které se ještě nenaplnilo? Pokud ano, tak ještě není čas přestat pracovat a odejít k Pánu, i kdyby ti bylo devadesát. Doběhni a vezmi korunu vítěze, kterou Pán připravil pro ty, kteří zůstanou věrní až do konce.

Lubomír Ondráček

● MISIE

Andělský strom

Posláním Vánočního dárku dítěti, které má rodiče ve vězení, můžete přinést Boží světlo do jeho života...

Před třemi roky jsme poslali vánoční dárek čtrnáctileté dívence, jejíž maminka byla ve vězení. Dívka začala studovat v Praze a tím začala chodit do klubu pro propuštěné a jejich kamarády (Klub 2 Ryby – Praha) a stala se nejoblíbenějším členem klubu, takovým miláčkem všech. Kromě toho se ujala v klubu vaření a pečování o všechny během setkávání. Nyní je sedmnáctiletá a má zázemí nejenom v klubu, ale i v církvi, kam začala chodit na setkávání skupinky stejně starých děcek. Je to úžasná holka. Před třemi měsíci maminku opět zavřeli. Holčina to zvládla a odstěhovala se k tatínkovi. Ale tatínka před měsícem také zavřeli. Této slečně je 17 let a má víc rozumu, než její rodiče a tak bude jezdit od jedné věznice k druhé zase na návštěvy, jak byla už dříve zvyklá. Hledá rodičům právníka, který by pomohl zdarma. Andělský strom nezměnil její rodiče, aspoň v tuto chvíli to tak moc nevypadá. Určitě ale změnil život této mladé slečně, která není v hrozné situaci sama, ale má za sebou své nové kamarády z církve a i naše společenství. Bydlí u přítelkyně otce a pomáhá jí vychovávat dvě děcka z jiného manželství. Takový příběh by se vymyslet nedal asi ani v nejbujnější fantazii. Shodou okolností jsme mohli oba její rodiče ve vězení navštívit. Tak jí drže palce, stejně jako tolika jiným dětem, které jsou báječné a nemožnou za své rodiče, přesto je milují, jak jinak...

Staňte se součástí andělského stromu je to velmi jednoduché

- přispějte finančním darem na účet: 243511614/ 0300, variabilní symbol 777
- přihlaste se jako společenství a pošlete dárky přímo dětem

Více informací o projektu a přihlášku najdete na: www.prisonfellowship.cz/projekty/program-andelsky-strom/
Žaneta Dvořáčková,
Koordinátorka programu
Mezinárodní vězeňské společenství, o.s.
www.prisonfellowship.cz

● KRÁTKÁ SVĚDECTVÍ

Krátká svědectví

Ještě k Alfě. Na kurzu se zatím k Bohu obrátily tři ženy! Jedna přímo na víkendů při programu o Duchu svatém! Ta byla také, k její radosti i překvapení, okamžitě vysvobozena z kouření! Všechny naše nové sestry se těší na společný křest. Být při tom, když Bůh mění životy, je skvělé!

Nanda

Tak pošlete i vy zprávy o tom, co Bůh dělá!

foto Tomáš Božovský

Nanda

NAPIŠTE NÁM

Alfa

Ochutnávka MLASKu

Slyšeli jste už o kapele MLASK? Pokud ano, určitě se o nich chcete něco dozvědět. Pokud ne, čtěte dál a brzy budete chtít. Původní význam slova MLASK bylo mládežnická skupina, dnes jsou to Mladí s Kristem. Hrají chvály u nás na mládeži, na akcích a někdy i na celosboru a právě se blíží vydání jejich nového CD Život s Ním. V téhle chvíli vede kapelu David Bukáček, zpívá a hraje na akustickou kytaru. Na klávesy hraje Petra Kačírková, která také zpívá. Jáchym Rykl zastupuje baskytaristu a někdy i elektrického kytaristu. Na bubny slyšíme hrát Davida Hoblíka a nevsedně na housle hraje Markéta Pasková. Taneční skupinu vede Betty Bukáčková a pak jsou tam dále Kuba Bezpalec, Dáňa Bohatá, Miša Macáková, Lucka Frantíková a Anička Tichavská. Pak nesmíme zapomenout na zvukaře Pepu Hejnice.

A protože jsou to tak skvělí lidé, položila jsem jim pár otázek z jejich zákulisí i nezákulisí, k něčemu, co by vás mohlo zajímat. Schválně!

Na jaké všechny hudební nástroje umíte hrát, nejen v rámci Mlasku?

David B.: Já umím hrát jen na kytaru...Hlavně na akustickou a trochu na elektrickou. Mezi ostatními jsem trochu pozadu – samí multiinstrumentalisté, ale nemám pocit méněcennosti ☺.

Jáchym: Já umím hrát kromě basy na akustiku a na příčnou flétnu.

David H.: Umím hrát na bubny, kytaru a klavír. Taký pár jednoduchých melodií na flétnu. A pak taky na housle, ale to nikdy nikdo nechce poslouchat (nechápu proč ☺).

Pét'a: Toho je hroooooooooočně moc – někteří umějí snad na všechno ☺. Ale co mi přijde zajímavější – někteří neumí noty!!! ☺

Pepa: Na kytaru.

Markét: Housle (červené, elektrické!), trošku na klávesy, pár akordů na kytaru a Běžela ovečka na flétnu...

Kdo všechno se v Mlasku v minulosti vystřídal?

David B.: Opravdu hodně lidí. Jen za tu dobu, co jsem ve vedení, se v hudební části vystříдалo tak 5 lidí. Za celou dobu existence kapely se tu prý i s tanečníky vystříдалo cca 50 lidí...

Pét'a: Myslím, že jsme to jednou počítali a když se sečtou lidi z kapely i tanečníci, tak je to přes 30 lidí, takže je asi nebudu všechny vypisovat... ☺

Pepa: Spousta lidí, kterým děkuji, že se podíleli na vizi této kapely.

Betty: V taneční části se během těch 8 let fungování vystříдалo asi kolem 30 holek a kluků. I když teď už možná i více.

K tomuhle musím zmínit Teda Wanga, který se vrátil do Ameriky po tom, co tak dlouho v kapele sloužil a vedl ji.

Jaké máte mezi sebou vztahy? Rozumíte si dobře?

David B.: Myslím, že skvěle! Na zkoušku se často nemůžu vůbec dočkat. Člověk se tam

Současná formace Mlasku – Mladí s Kristem.

foto Aleš Náhlý

nasměje, jak málokde. Ale věřím, že naše vztahy můžou být ještě lepší!

Jáchym: Máme se v Mlasku úžasně, moc si rozumíme, ctíme se navzájem a tím se nám daří předcházet nějakým hádkám a tak ☺ jsem za naše vztahy a blízkost moc vděčný, bez toho bychom nebyli tam, kde jsme teď ☺.

David H.: V kapele se sešla opravdu skvělá parta veselých, pracovitých a tvořivých lidí. Na zkouškách je fakt sranda a dokonce to většinou není na úkor efektivity ☺.

Pét'a: Vsadím se, že v žádný jiný kapele na světě se mezi sebou nemají tak krásně jako my ☺! Kluci i Markétka jsou fakt zlatíčka! Člověk je s nimi rád, vždycky se na ně těší a spolupráce je super. Navíc máme skvělého vedoucího. Nejlepší na tom je, že jsme spolu rádi i mimo „kapelový chvíle“ – vidáme se vlastně dost často ☺.

Pepa: Já si rozumím dobře se všemi, jestli si ostatní rozumí se mnou to je otázka... (Trochu si dělám srandu, doufám, že ano.)

Kuba: Objektivně musím říct, že jak s kapelou, tak s tanečníky máme mezi sebou velmi dobré vztahy. Mám rád společné zkoušky (i když jich teďka nebylo mnoho), ale samozřejmě je potřeba se více a více poznávat.

Markét: V oblasti vztahů je naše kapela neuvěřitelně pořízená. Málokdy vzniká nějaké napětí. Nejsem tam zrovna nejdíl, ale přesto můžu říct, že si skvěle rozumíme.

Betty: Já osobně jsem ráda za jakoukoliv společnou službu s kapelou. Nejlepší jsou společně strávené delší akce, kdy máte možnost poznat ostatní i zase z trochu jiné stránky.

Jak si rozděluje, kdo kdy bude zpívat. Hádáte se o to někdy?

David B.: Je to neuvěřitelné, ale opravdu se nehádáme. Snažíme se skloubit 2 věci: abychom pokládali druhého za přednějšího než sebe a aby to znělo co nejlépe. Myslím, že nám to celkem jde.

David H.: No, jasně, furt se hádáme. Hlavně Pepa chce pořád zpívat a nikoho jiného by ani nenechal, kdyby to bylo jenom na něm.

Pepa: Občas si někdo o píseň řekne, že se mu líbí a chtěl by ji zpívat, ale většinou to nějak samo vyplyne.

Pét'a: Spíš si furt dáváme přednost ☺ – navzájem se přemlouváme, ať zpívá ten druhý, protože zpívá krásně atd.

Markét: Naopak mně přijde, že si vždycky dávají přednost, a pokaždé to nějak přirozeně vyplyne.

Plánujete ještě někoho do kapely přibrat? Na jaký nástroj?

Pét'a: Jo, to nevím, jak moc je to tajný, takže neřeknu nic ☺.

David B.: Budeme mít nového talentovaného kytaristu, který kromě toho hraje asi na dalších 10 nástrojů. Tím pokryjeme všechny „mezery“, takže není třeba nových hráčů...

Pepa: Nový nástroj přímo ne, ale plánujeme přibrat jednoho super človíčka na nástroj, který už v kapele i teď hraje.

Markét: Už vlastně máme nového člena! Teď od listopadu, na elektrickou kytaru! Je to jeden z nejlepších hudebníků ever, a navíc velmi osobitý člověk, takže se všichni máme na co těšit ☺.

David H.: Bude s námi hrát na elektrickou kytaru Matouš Krajník.

Otázka na taneční skupinu: Kdo vymýšlí tance?

Pét'a: Pokud vím, tak všichni – všichni ti, kterým to dá Babetka za úkol ☺. A vedou si skvěle!!! ☺

Kuba: No...Snažíme se je vymýšlet dohromady. Znáte to všichni za jednoho. Avšak někdy je to jeden za všechny. Především však vymýšlím já a Betty.

Betty: Ten, komu to zadám ☺. Tudíž, pokud zapomenou zadat, zbývá to na mě. Ale jinak jich dost vymýšlí Kuba a snažím se zapojovat i ostatní. Vždycky to chce trochu překonat počáteční ostych.

● ZE ŽIVOTA MLÁDEŽE

Kolik písniček chystáte na svém novém CD?

Všichni (takže je to přesně jasné): 12

Máte nějakou zvláště oblíbenou písničku na vydávaném CD?

David B.: Píseň „Můj milovaný“. V době, kdy jsem ji poprvé slyšel, jsem zažíval takovou Boží blízkost, jako málokdy. Nějak to ve mně zůstalo.

David H.: Všechny!

Pét'a: Ať jsem slyšela jakoukoliv nahrávku, okamžitě jsem se pro ni nadchla! Ale asi u mě vede „Ať v mém srdci zní“ – možná to je tím, že jsem tu píseň slyšela hotovou jako první, ale spíš je to tak, že je to prostě pecka!

Pepa: Tak třeba: Kolikrát se cítím, ale to spíš kvůli tomu, co jsme zažili při jejím nahrávání ☺. Jinak všechny chvály z CD mám rád, a ani po několika stovkách hodin, které jsem strávil jejich poslechem a úpravami, se mi neoposlouchaly.

Kuba: Ano, mám. Je to trapné, ale nepamatuji si, jak se jmenuje, jsou tam tato slova: „Králi ať hořím ohněm ducha tvého... jéééé“.

Markét: Jasně! Vděčný jsem a Ať v mém srdci zní, jsou top, ale upřímně, každá z nich má něco do sebe.

Betty: Těch je spousta: Pokání, Ať v mém srdci zní, Láskou plný, Zastavit na okamžik, Staň se vůle tvá... Prostě skoro všechny.

Jaké je vaše nejoblíbenější písnička vůbec?

David B.: Poslední dobou si rád poslechnu „No longer slaves“ z Bethelu. Je to mocná píseň.

Jáchym: Moje nejoblíbenější písnička je „Bitter/sweet“ z Bethel Church od Amandy Cook.

David H.: Já hudbu obecně moc neposlouchám. Mám rád chvály z církve Bethel v Reddingu. A hudebně se mi líbí kapely jako Flying Colours, Dream Theater nebo Spock's Beard. Ale když moc poslouchám hudbu, kde hrajou bubny, tak mě začne iritovat zvuk virblu a to, jak se pořád periodicky opakuje. Tak si většinou náhodně najdu na YouTube nějakou vážnou hudbu. Takže nejoblíbenější písničku asi nemám.

Pét'a: Spíš bych dovedla vypsát písně, který už máme trochu ohraný ☺ – těch je málo, oblíbených je totiž hromada!

Pepa: Mám jich víc, ale teď mě napadá například: „Kdo jsem já?“

Markét: Hodně teď poslouchám kapelu PlanetShakers, takže cokoliv od nich, nebo třeba nové CD od Hillsongu, Empires.

Co byste o sobě řekli? (otázka na kapelu i na taneční skupinu) A co o CD? A klip?

David B.: Milujeme Ježíše a toužíme ho víc znát. Toužíme po Božím království, Boží moci a slávě. To je důvod, proč děláme to, co děláme. Vše je z lásky k němu.

David H.: Věřím, že CD si bude Bůh používat k tomu, aby se dával poznat věřícím i nevěřícím. Doufám, že to bude povzbuzení i pro lidi, kteří už jsou s Bohem dlouho, a jejich vášeň pro něj už ochladla a rádi by to změnili. Za CD i klip jsme se modlili, aby to nebyla jen hudba, ale to byl skutečně „produkt Božího Království“ – ochutnávka pro ty, co ho ještě neznají a pozvání hlouběji pro ty, co už jsou jeho občany.

Pét'a: Jsem tolik vděčná za to, že můžu být v kapele s lidmi, kteří doopravdy milují Pána Ježíše a jsou z Něho nadšení, dělají vše pro Něj. Je to radost a je to inspirující. Tohle – láska k Ježíši – je pilíř jak pro naše CD, tak pro klip a všichni chceme, aby tento postoj vydržel a určoval všechno ostatní. Protože ON je ten nejlepší!!!

Pepa: Co o sobě? Chtěli bychom, aby to vše bylo hlavně o Bohu.

Kuba: Jsem mladý tanečník žijící s Kristem. Nejraději trávím čas s ním. A o klipu? Klip je úplná bomba, skvělé. Je to opravdu mocný nástroj, který se může dotýkat srdcí nevěřících. Těším se, až se Pán skrze něj oslaví.

Markét: Jsme normální mladí lidé, kteří milují Boha a Jeho chválu, chceme dál předávat naději a lásku, kterou máme díky Ježíši! Na CD už se hrozně těším, je tam tolik skvělých písní a věřím, že to bude velkým pozhledáním pro mnoho lidí, stejně jako klip. Kéž je Bůh oslaven vším, co děláme!

Betty: Že jsme skupina mladých, krásných a sympatických lidí ☺. A že se ostatní mohou těšit na to, co se chystá.

Ptala se Antonie Hrdinová, region Východ

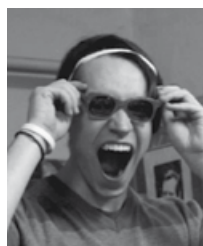
● JAK JSME TO PROŽIL

Ben Drápal: Stýská se mi!

Tato zpráva již byla uveřejněna v Podzimkovém časopise Ku-ha-timu, 2015.

Ahoj všichni. Zdravím vás z New Yorku, a doufám, že se všichni máte pozhnaně. Byl jsem požádán, abych napsal pár slov o svém pobytu v USA, pro bližší info se zeptejte Lukáše Ondráčka, ten si s vámi rád na hodinku sedne. USA je úplně jiná kultura, ať si to uvědomujeme nebo ne. Jsou tu možné věci, co by u nás zdaleka možné nebyly.

Například ve sboru, ve kterém jsem, pořádají sbírku až šestkrát za neděli. Slyšel jsem tu naplno evangelium prosperity, a v kultuře jako takové je zakódováno něco, čemu bychom u nás říkali přílišná sebepropagace a pokrytectví. Ale je to prostě jiná kultura, a musí se s tím počítat, protože každá část země je jiná a má něco jiného do sebe. Pro ně je třeba nepředstavitelné to, že pastor si dá k obědu pivo, je to pro ně téměř hereze, oni nás kvůli tomu mohou brát negativně. Ale vcelku chci říct: važte si toho, kde žijete. Každým dnem jsem radši a radši, že žiju v naší malé, Bohem požehnané zemi. A vím, proč to říkám, jelikož posledních pár dní mívám myšlenky na to, že si prostě koupím auto a odjedu, protože jsou tu věci, jež mi přijdou na hlavu padlé, a nebiblické, a mnoho zdejších lidí jsou skutečně konzumní a ignoranťští. Často si říkám: proč tu jsem, co tu vůbec dělám? Je to vůbec Boží vůle? Toužím zase vidět Prahu, Vltavu a svou vlast. Připadám si, že Bůh mě tu nijak nepoužívá, což je pro mě asi to nejhorší co můžu zažít (chvály mě tu nechali vést poprvé, po měsíci a půl, a ještě mi řekli, že si nemysleli, že jsem připravěn, (což nechci znít pyšně, ale trochu mě to zranilo) a to byly chvály na mládeži! Ale Bůh mi připomněl všechny ty případy z mých cest, když jsem někam jel stopem,

nebo prostě cestoval, a vypadal to, že bych se topil v kaši (a vím dobře o čem mluvím, klidně se zeptejte mě nebo Jáchyma, se kterým mi byla ohromná čest sdílet cestu do Rumunska, kde nám Táta ukázal, jak je dobrý), a vždycky to Bůh obrátil v to nejlepší, co se mohlo stát, a já si pak uvědomil, že kdyby nenastal ten moment, kdy se cejtím, jako že je všechno v háji, tak by Bůh nikdy neměl příležitost obrátit mé pocity v nesmírnou vděčnost za to, co mám. Pro mě to nejsou slova – já to zažil. A to je to, co mě tu drží, protože vím jistotně, jako že mám na ruce pět prstů, že Bůh se zase postaví. Věřte tomu i vy. Nebojte se, vydejte se na cestu, jděte tam, kam se cítíte být povoláni, a když to bude vypadat jako umírající kachna, věřte, že Bůh má sílu ji vzkřísit jako sokola. Přesvědčte se sami ☺.

Poznámka: Ben Drápal nás opustil 27. 8. 2015 a měsíc jsme o něm nevěděli, protože se učil, jaké je to natvrdo žít v cizině. V téhle chvíli je jeho domovem Clarence ve státu New York, ale jeho opravdový domov je pořád tady u nás. Protože, jak sám řekl, budme vděční za to, kde žijeme. Ptáte se, kdy se vrátí? Nikdo neví, vlastně ani on sám. Ale předběžná délka pobytu byla 9-11 měsíců. Jenže, když se na Tenn Campu loučil, jen tak se zmínil, že možná ty roky budou dva. Ale kdo ví? Třeba se mu opravdu bude tak stýskat a svoje zážitky nám naživo povypráví už příští podzim!

Snažíme se od Bena dostat pravidelné odstavce. SLEDUJTE NADÁLE SBORÁČ PRO NEJNOVĚJŠÍ INFORMACE. Třeba najdete jeho zprávu zrovna v tom dalším!

● JAK JSEM TO PROŽIL

Podzimky z rychlíku

Jezdíte rádi vlakem? Napadlo vás někdy, že je to svět sám pro sebe? Cítíte také, jak všem tluče srdce v rytmu otáčení kol? Nemyslím všechny moderní a hojně používané vlaky. Na mysli mám starší, rychlíky a motoráčky. Třeba jeden takový postarší vlak jezdí do Kutné hory. Každý rok mě veze, tam i zpět a možná by ta cesta mohla klidně trvat déle, vždyť i ta patří k mým podzimním prázdninám. Vlastně všechno, co se děje, už od rána, už když dobahují poslední drobnosti, běh na tramvaj (takové to neobratné kolísání s těžkým batohem a do kopce), nervy, když jedeme pozdě. A pak už profesionální skok přes překážku, abychom odevzdali bezinfekčnost a peníze. Všichni berou batohy a konečně se jde na vlak. A už se nejde, už se běží. Všichni se snaží vejít do vagonů, na poslední chvíli naskakují a dveře se zavřou. Všichni si sedáme nebo se opíráme o zeď a hledáme, koho jsme zapomněli. Snažíme se dovolat těm, kteří se ztratili cestou k nádraží a pojedou pozdějším vlakem. A pak najednou mrkneme a jsme tam. Ani nevíme jak, už jsme přestoupili, vystoupili a plahočíme se do kopce. Ty šťastnější holky si daly batohy do aut, ostatní je stále mají na zádech. Většina z nás okolí zná, ale někteří jsou tu poprvé. Jdeme kolem chrámu svaté Barbory a jsme rádi, že ji vidíme, protože už stačí jen kousek a díváme se na gymnázium Jiřího Ortena. Na chodbě panuje chaos, všichni hledají své třídy, řeší s kým jsou a nikdo se vlastně v ničem nevyzná (snad až na naše organizátorky). A o čem teda Podzimky jsou? No, zrovna jsme se zabydleli, už se blížíme. Sbíháme ze schodů a srážíme se v aule. „Vítejte na Podzimkách, hned po tomhle setkání se rozejdete na workshopy.“ Ušetřím vás toho, kdo byl na jakém workshopu, radši vám vysvětlím, co to je. Workshop je aktivita, kterou provádíte každý den, něco zkusíte, něco se naučíte, poznáte nové lidi. Na sportu pro kluky se překvapivě sportuje, na evangelizaci evangelizuje a na chvalách chválí. To bylo jen pár, jinak je široký a zajímavý výběr, každý si něco najde. Každý den jsou mimoto semináře a sporty. Na seminářích si poslechnete něco o vybraném tématu a na sportu si zaspportujete, anebo zahrajete deskové hry. Ráno, v poledne, odpoledne a večer se jí. A jsou tam dobré kuchařky, to se musí nechat. Už deset minut před večerem stojíme frontu. Mezitím posloucháme zkoušky MLASKu, hudební skupiny, která

Taneční skupinu v pohybu zachytil Mikeš Padevět, účastník Fotografického kurzu.

řít. Rozdává se svačinka vedoucím a jde se do tříd. S lidmi ze stejné třídy se modlíme a povídáme si. A než půjdeme spát, můžeme jít hrát hru, na sporty a jiné večerní aktivity, které se zrovna nabízejí. No, a stejně nás nakonec vedoucí zaženou, ať už spíme.

Každý den probíhal v podstatě stejně, ale neomrzelo to. Jen jednou byla místo seminářů velká evangelizace. Někdo šel do domova důchodců, jiní pomáhali při chvalách na náměstí, další sbírali odpadky a nesmíme zapomenout na modlitební tým (a pak další a další). Většina skupin se později odpoledne setkala na náměstí, kde lidé tančili s prapory, zpívali chvály, kolemjdoucí zastavovali a prapory byly propůjčeny i mnohým dětem, které přišly s rodiči.

Ani se nenadějeme a končí poslední večerní shromáždění. Zítra se jede domů, ale alespoň jedna dobrá zpráva: spát se jde o půlnoci. A předtím nás všechny pozvou na diskotéku. Ve světle reflektorů a za zvuku hudby lidé tancují a blbnou. Asi v půlce někdo zakřičí: „Jídlo!“ a všichni se hrnou do jídelny. Stoly jsou plné zákusků a kdejakých dobrot. Jen si dejte! Ale stejně se lidé na parket vrátí. A když se dostanou k nejlepšímu, je půlnoc, půjdeme spát. Ale nevěřím, že někdo spí, všichni si povídají, vždyť je o čem! Ráno se nechce vstávat nikomu, ale musíme vyklidit třídy a každá skupinka si odbude svou povinnost. Bereme si batohy na záda. Naposledy se ohlížím na tu budovu, kterou mám tak ráda. Znovu si v hlavě přehrávám, co se o Podzimkách všechno stihlo stát. A jakoby jen stačilo mrknout, najednou jsem doma.

Antonie Hrdinová

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Pošli to dál

Novinář Chris Chandler se dostane během policejní akce do hádky se zásahovým komandem. Zločinci využijí zmatku a prchnou. Naštěstí se nikomu nic nestane, ale jeho milované auto je totálně zdemolované, neboť stálo v cestě unikajícím lumpům.

Než se stačí vzpamatovat ze šoku, kdosi mu nabídne místo něj téměř nového Jaguára. Jen tak pro radost a nic za to nechce.

Novináři to nedá, záhadného dárce po nějaké době vyhledá a ten mu po dlouhém váhání prozradí příběh, který pro něj vyvrcholil návštěvou pohotovosti s malou dcerou mající těžký zdravotní problém. Doktor bral ale pacienty podle pořadí. Jednomu z čekajících bylo holčičky líto a vynutil jí s pistolí v ruce přednostní ošetření. Chris začne postupně rozmatávat klubíčko příběhů o naléhavé vnitřní potřebě předat ostatním dobrý skutek, kterého oni sami byli před tím příjemci, až se nakonec dostane k malému Trevorovi, který dostal před časem domácí úkol se zadáním: „Jak byste změnili svět kolem sebe.“

Jeho nápad pomoci třem lidem okolo a ti místo poděkování pošlou pomoc zase dál, nemá zpočátku úspěch. Časem se ale akce, kterou začal, rozroste do velkého rozměru.

Romantické psychologické drama stojí především na výkonu jednoho z nejlepších dětských herců všech dob Halee Joela Osmeta. Zdařile ho doplňuje Helen Hunt (Trevorova matka) a Kevin Spacey (Trevorův učitel).

Více než dvouhodinový film je sice kromě závěru hodně předvídatelný, ale to není nijak na závadu, neboť jeho účelem není diváka šokovat. Je dobře sledovatelný pro každého, kdo je ochotný se zamyslet nad jeho jednoduchým poselstvím. Díky delší stopáži se našlo při menším počtu postav dostatek času na prokreslení jejich osobností. Příjemně strávený čas před obrazovkou umocňuje hudba Thomase Newmana.

Film režisérky Mimi Leder našel u diváků velký ohlas. Ti mu udělili na ČSFD 76 %.

Pavel Rosecký

Vedoucí nám dali obálky a kdo nám dá dopis? (Píšeme si a čekáme).

foto Mikeš Padevět

● OZNÁMENÍ

12. 12. 2015

připravujeme workshopy pro děti

- **Dárek pro maminku**
- **Kuchařský – Řízek 3x jinak**

Ještě je čas přihlásit vaše děti, především kuchařský.

www.krouzkynapalmovce.cz

**ŘÍZEK
3X JINAK**

**12. 12. 2015
OD 10 HOD.**

MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8

LEKTOR: Jakub Černý

Na workshop je potřeba
se předem přihlásit.

Cena je 150 Kč

(platba až na místě).

www.krouzkynapalmovce.cz

Divadelní společnost Kairos II
vás zve na představení

Eric – Emmanuel Schmitt

HOTEL mezi dvěma světy

Místo mezi bytím a nebytím, kde jsme si
všichni rovni. Brilantní příběh o životě,
smrti a lásce.

pátek 11. prosince od 19:30

divadlo MANA (Moskevská 34, Praha 10 - Vršovice)

více info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz nebo na www.centrummana.cz

Vstupné 220,- (zlevněné 150,-)

SILVESTR S CHVÁLOU

31.12.2015 12.00 – 1.1.2016 12.00

CBH Praha, Korunní 30, Praha 2

Kontakt a informace

Vojta Laněk, vojtaLANEK@email.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Večerní setkání pro mládě, kde to žije
téma Narozeninová párty
ŠESTÁ 13.12. 18:00
Ortenovo náměstí 34, škola TGM
pestrý program jinak vstup zdarma
mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

PLÁN SBOROVÝCH AKCÍ 2016

4. – 24. 1. sborový půst

od 7. 1. Základy

18. – 25. 3. Modlitební stráž

11. – 16. 4. Dny dobrých zpráv

29. 4. – 1. 5. Sborový víkend

Pokud je ti alespoň 12 a nejvýše 25 let, zveme tě na Silvestr s mládeží

KDY: OD 29.12. 2015 DO 2.1. 2016

KDE: V JABLONCI NAD NISOU

JAK SE PŘIHLÁSIT,
CO SI VZÍT S SEBOU
A DALŠÍ INFORMACE NAJDEŠ NA:
<http://mladezpaha.kaes.cz/>

CENA: PRO PŘIHLÁŠENÉ DO 18.12.: 1300,- A DO 26.12.: 1400,-

KONTAKT:
PAVEL BUKÁČEK (720 324 922)
ANNA HOFMANOVÁ (725 677 168)

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6. 12.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina Beracha pod vedením Mirka Bála
Kázání: Tomáš Dittrich – Stal se jedním z nás...
Po skončení shromáždění naváže výroční sborové shromáždění.

3. 1.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.
Chvály: Hudební skupina WVision pod vedením Jiřího Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Když nepůjdeš Ty, nepůjdu ani já aneb co se dá naučit od Mojžíše?

14. 12.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

24. 12.

VÁNOČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
10:00, Na Žertvách 23, Praha 8

19. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 53/7/29

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 17/5/1

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na ksp Praha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů:
Vstup: 70/3/17

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 87/21/23

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 44/7/17

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 21. 12. v 18:30 knihovna na Palmovce
Počet členů: 98/15/33
Výstup: Pavel, Pavla, Michal, David a Jakub Roseckých (přestup do KS Kutná Hora), Theodor Kříž (přestup do Slova života)

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: p Praha@kaes.cz
www.ksp Praha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
3. 1. 2016